

W., dnia 10 września 2018r.

OSD 48/18

POSTANOWIENIE
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych (...)
z dnia 10 września 2018r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) w składzie:

Przewodniczący: r. pr. E. Z.

Sędziowie: r. pr. J. D. (sprawozdawca)

r.pr. A. J.

Protokolant: apl. r. N. W.

przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego r.pr. I. B.

w sprawie zażalenia B. O. na postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego (...) (...) z dnia 04.07.2018r. o umorzeniu dochodzenia sygn. akt RD 62/18.

postanowił

1.

na podstawie art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych z dnia 6 lipca 1982 r. (t. j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1870) w zw. z art. 437 § 1 kpk utrzymać w mocy w całości zaskarżone postanowienie.

2.

na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy o radcach prawnych z dnia 6 lipca 1982 r. (t. j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1870) kosztami postępowania dyscyplinarnego w niniejszym postępowaniu zażaleniowym w kwocie 915,60 zł obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych (...).

Uzasadnienie

Wnioskiem z dnia 22 marca 2018 r. (wpływ do (...) w dniu 28.03.2018 r.) Pani B. O. wniosła o pomoc w odzyskaniu teczek dokumentów na które składały się zaświadczenia lekarskie, odpisy historii choroby, dokumentacja kolizji na terenie Austrii, protokoły przesłuchań, rachunki, dowody poniesionych w związku z kolizją wydatków od radcy prawnej A. G. (1) z Kancelarii (...) ul. (...) i zobowiązanie jej do ich zwrotu. W piśmie tym Pani B. O. opisała zasady oraz zakres współpracy jaką zawiązała z mecenas A. G. (1). Po upływie kilku miesięcy Pani B. O. zwróciła się w drodze SMS-a do radcy prawnej A. G. (1) o zwrot przekazanych dokumentów kierując się odczuciem, iż skoro radca prawny nie nawiązuje kontaktu, to nie ma czasu na prowadzenie sprawy. Skarżąca wskazała ponadto, że radca prawny A. G. (1) unikała z nią kontaktu i nie wyjaśniła, dlaczego nie zwróciła dokumentów. Wnioskodawczyni wskazała również, iż radca prawny A. G. (1) poinformowała ją w dniu 27.02.2018 r., że przedmiotowe dokumenty zostały wysłane pocztą na adres miejsca pracy skarżącej. Pomimo upływu dwóch tygodni i braku przesyłki skarżąca poinformowała r.pr. o konieczności reklamacji przesyłki.

Postanowieniem z dnia 18.05.2018 r. sygn. akt R.D. 62/18 zostało wszczęte dochodzenie, a w dniu 16.06.2018 r. doręczono r.pr. A. G. (1) postanowienie o przedstawianiu zarzutów. W dniu 19 czerwca 2018 r. przesłuchano obwinioną A. G. (1), która wyjaśniła, iż nie jest prawdą, iż nie oddała dokumentów skarżącej z tego powodu, iż w dniu 23.02.2018 r. nadała dokumenty w placówce pocztowej Poczty Polskiej listem poleconym na adres Prokuratury Rejonowej w (...), ponieważ tylko ten adres znała r.pr. A. G. (1) a na inny adres korespondencyjny nie była umówiona. O fakcie wysłania dokumentacji r.pr. poinformowała skarżącą wiadomością SMS. Na początku marca 2018 r. r.pr. A. G. otrzymała informację od Pani O. ze sformułowaną groźbą wszczęcia przeciwko niej postępowania karnego. Domyśliła się więc w związku z groźbą, iż Pani O. nie otrzymała rzeczony przesyłki w związku z powyższym zainicjowała postępowanie reklamacyjne na Poczcie Polskiej. W dniu 21 marca 2018 r. Poczta Polska poinformowała rozpatrując reklamację, iż przesyłka została utracona. Dodatkowo r.pr. A. G. wyjaśniła, iż do Prokuratury Rejonowej nie kierowała żadnych innych pism, a sprawa karna w jakiej brała udział w innym postępowaniu toczy się od grudnia 2016 r. przed Sądem Rejonowym i do Prokuratury Rejonowej w (...) nie kierowała już żadnego innego pisma poza tym jakie było związane z przesłaniem dokumentów należących do Pani B. O..

Dowód: 1. zeznania r.pr. A. G. (1) k. 17-18.

2. kopia dowodu nadania przesyłki poleconej do Prokuratury Rejonowej w (...) z dnia 23.02.2018 r. k.19,

3. potwierdzenie zgłoszenia reklamacji z dnia 9 marca 2018 r. k 20-21,

4. odpowiedź na postępowanie reklamacyjne Poczty polskiej z dnia 21.03.2018 r. k. 22.

W dniu 4 lipca 2018 r. Zastępca Rzecznika (...) (...) wydał postanowienie sygn. akt R.D. 62/18 umarzające dochodzenie w sprawie. W uzasadnieniu wydanego postanowienia Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego ustalił stan faktyczny w niniejszej sprawie jak opisany powyżej i doszedł do konkluzji przy jego ocenie, iż wiarygodnym jest twierdzenie r.pr. A. G., że w dniu 23.02.2018 r. nie miała żadnych spraw w Prokuraturze w N., zatem list zawierał sporne dokumenty. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego w uzasadnieniu opisał ustalenia dotyczące stanu faktycznego w sprawie na jakich się oparł. Postępowanie zostało umorzono z przyczyn określonych w art. 17 § 1 pkt. 1 ustawy kodeks postępowania karnego.

Od powyższego postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z zachowaniem terminu zażalenie wniosła skarżąca. Na wstępie należy zauważyć, iż tekst zażalenia fragmentami jest sporządzony pismem nieczytelnym i utrudniającym w związku z powyższym ocenę stawianych zarzutów wydanemu postanowieniu Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego. Należy również zauważyć, iż mimo prawidłowego zawiadomienia o terminie rozpoznania zażalenia skarżąca B. O. nie stawiała się na posiedzeniu Sądu Dyscyplinarnego vide k. 5 i k. 65. Jak wynika z złożonego zażalenia, skarżąca podtrzymała co do dotychczasowej treści swoje zastrzeżenia w zakresie zwrotu dokumentów, jak również zapewnienia przez radcę prawnego należytych warunków przechowywania dokumentów jej powierzonych. Zarzuciła również brak informowania przez radcę prawnego klientki jak również utrzymywania z Klientka kontaktu. W ocenie Pani B. O., podważa to zaufanie do zawodu radcy prawnego.

W związku ze złożonym zażaleniem odpowiedź na nie złożyła w dniu 10 września 2018 r. r.pr. A. G. (1), w którym wniosła o oddalenie zażalenia jako zupełnie niezasadnego. W uzasadnieniu do powyższego r.pr. A. G. (1) podniosła w obszernym uzasadnieniu, iż skarżąca wywiera presję na Rzeczniczka oraz Sąd ze względu na zajmowane stanowisko oraz na nieprzedstawienie żadnych dowodów na poparcie swoich gołosłownych twierdzeń. Podtrzymała w piśmie swoje dotychczasowe twierdzenia wskazując, iż data dokonania wysyłki dokumentacji klientki do Prokuratury oraz data wysłania wiadomości tekstowej SMS potwierdzając, iż daty te pokrywają się co świadczy ewidentnie o wysłaniu dokumentów do skarżącej.

Przy tak ustalonym zakresie zażalenia, (...) postanowiło utrzymać w mocy postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego (...) (...) z dnia 4 lipca 2018 r. sygn. akt RD 62/18 o umorzeniu dochodzenia w sprawie.

W pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę na zakres wszczętego dochodzenia w dniu 18.05.2018 r. a dotyczący naruszenia postanowień art. 12 ust. 1, art. 46 Kodeksu Etyki Zawodowej Rady Prawnego poprzez wykonanie czynności zawodowych bez należytej staranności, nie zwrócenie B. O. akt sprawy. Sąd orzekając w niniejszej sprawie ma obowiązek dokonać sprawdzenia poprawności wydanego i zaskarżonego postanowienia oraz oceny dokonania zgromadzonych w aktach sprawy dowodów. W ocenie Sądu Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego prawidłowo przeprowadził postępowanie dowodowe w niniejszej sprawie i zgromadził dowody, które pozwoliły mu na dokonanie w konsekwencji wydania prawidłowego co do podstaw prawnych postanowienia i uzasadnienia, które prawidłowo odzwierciedlały przebieg dochodzenia. Nie można zatem stawiać zarzutu naruszenia art. 94§1 pkt. 5 kpk w związku z art. 424§1 i 2 kpk (...) pragnie zauważyć, iż zgodnie z Postanowieniem Sądu Najwyższego - Izba Karna z dnia 17 lutego 2010 r. sygn. akt III KK 335/09 (opublikowane w legalis.pl) cyt: „ Do naruszenia art. 94 § 1 pkt 5 KPK doszłoby jedynie wtedy, gdyby w sytuacji braku przepisu szczególnego zwalniającego sąd z obowiązku sporządzenia uzasadnienia, postanowienie w ogóle go nie zawierało. Art. 94 § 1 pkt 5 KPK nie formułuje natomiast żadnych wymagań co do zawartości uzasadnienia i jego merytorycznej jakości, które to kwestie uregulowano innymi przepisami ustawy”. Również stanowisko doktryny prawa vide komentarz do kpk red. Skorupka 2018, wyd. 3/P. – wydawnictwo legalis.pl, podnosi: „Ustawa nie określa, co powinno zawierać uzasadnienie postanowienia, z wyjątkiem postanowienia o zastosowaniu środka zapobiegawczego (art. 251 § 3 KPK). Problem ten wielokrotnie był przedmiotem zainteresowania SN. W wielu orzeczeniach wyjaśniano, że uzasadnienie postanowienia powinno wskazywać wszystkie istotne przesłanki, którymi kierował się organ wydający postanowienie, a w konsekwencji powinno wyczerpująco wyjaśnić przede wszystkim podstawę faktyczną i prawną rozstrzygnięcia (zob. post. SN z 15.2.2001 r., III KKN 595/00, Biul. I. Pr. 2001, Nr 4, s. 18; wyr. SN z 26.6.2003 r., III KK 65/02, OSNwSK 2003, Nr 1, poz. 1376; post. SN z 5.10.2005 r., II KK 139/05, OSN 2005, Nr 1, poz. 844).”

Zdaniem (...) uzasadnienie postanowienia zawiera wszystkie istotne elementy do jego kontroli instancyjnej. Co więcej odzwierciedla ustalenia faktyczne w sprawie oraz prowadzi do prawidłowych konkluzji zawartych w uzasadnieniu tego postanowienia. Należy podkreślić, iż co do ustaleń stanu faktycznego w sprawie strony nie wnoszą zastrzeżeń co do jakichkolwiek uchybień w tym zakresie. Również zgromadzone dowody w niniejszej sprawie dają podstawy do oceny i kontroli wydanego i zaskarżonego postanowienia Rzecznika Dyscyplinarnego. W ocenie (...) do naruszenia art. 94 § 1 pkt. 5 kpk w związku z art. 424 § 1 i 2 kpk doszłoby jedynie wtedy, gdyby w sytuacji braku przepisu szczególnego zwalniającego rzecznika dyscyplinarnego z obowiązku sporządzenia uzasadnienia, postanowienie w ogóle go nie zawierało, lub odbiegałoby od zgromadzonych dowodów w sprawie oraz ich całkowicie błędnej oceny prawnej, co w rozpoznawanej sprawie nie miało miejsca. Podkreślić należy, iż art. 94 § 1 pkt. 5 kpk nie formułuje natomiast żadnych wymagań co do zawartości uzasadnienia i jego merytorycznej jakości. Zaskarżone postanowienie rzecznika dyscyplinarnego uzasadnienie zawiera, co przesądza o braku możliwości stawiania zarzutów o naruszeniu art. 94 § 1 pkt 5 KPK w związku z art. 424 § 1 i 2 kpk. Należy podkreślić, iż ze zgromadzonych dowodów jak również twierdzeń skarżącej nie wynika w jaki sposób strony postanowiły się informować i w jakiej formie i na jaki adres przesyłać korespondencję w sprawie objętej postępowaniem. Sąd nie znajduje więc podstaw do innej oceny zgromadzonego materiału dowodowego w niniejszej sprawie niż dokonał to Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego oraz nie znajduje podstaw prawnych oraz faktycznych do innej oceny złożonych wyjaśnień przez r.pr. A. G. niż dokonał to Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego. Złożone w trakcie wszczętego dochodzenia zeznania r.pr. A. G. korespondują również z innymi dowodami jakie zostały zgromadzone w niniejszej sprawie, a co zostało powyżej wykazane. Zastosowana zatem podstawa prawna wydanego postanowienia z dnia 4 lipca 2018 r. przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego jest prawidłowa.

Z tych też powodów należało orzec jak w sentencji.

Na podstawie art. 70 (6) ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, kosztami postępowania w wysokości 915,60 zł (słownie dziewięćset piętnaście złotych i 60/100) (...) obciążył (...) (...).

Niniejsze postanowienie jest prawomocne i ostateczne bowiem Okręgowy Sąd Dyscyplinarny (...) (...) w niniejszej sprawie działał jako organ II instancji i dlatego stosownie do treści art. 426 § 1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ oraz stosownie

do treści art. 70² ust. 1a ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (j.t. Dz.U. z 2017 roku, poz. 1870) od niniejszego postanowienia nie przysługuje żaden środek odwoławczy.